

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

In Aratum annotata ab interprete

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-360](#)

quædam eorum indicia seruant ac celebrant: pleraq; in honorem Arati instituta, temporū & rerum mutationes aboleuerunt. Post id autem Aratum iuniorem scelerosus homo & iuxta injuriosus atq; crudelis Philippus, non lethalibus, sed ad insaniam redigentib. venenis de potestate meatis de- turbauit: ita ut absurdos atrocēsq; impetus ad facinora horrenda caperet, rēsque pernicioſas cum dedecore appeteret. adeōq; mors ei, quanquam iuueni & florenti, non calamitas, sed liberatio a malis & salus accidit. Præclaras autē pœnas loui hospitij amicitiæq; tutori suorum scelerum dedit ¹⁰ Philippus, easque continentres. Etenim debellatus à Romanis, cum suas res eorū arbitrio permisisset, misericordia eorum Macedoniam & ad eam pertinētes regiones obtinuit, reliquis omnibus spoliatus, & nauibus, præter quinque, vniuersis: paclūsq; mille talēta se soluturum, filium obsidem ¹⁵ tradidit. proinde optimos quoq; & genere proximos necans metu & odio sui cūm totum impleuisset regnum, filium virtute præstātem (quod vnum ei inter tot mala bonum supererat) inuidia honoris, in quo is apud Romanos erat, interfecit: Perseo alteri filio, quem nō genuinum fuisse, sed ²⁰ suppositicum, Gnathēnīo fatrīce natum perhibēt, regnū reliquit. De hoc Perseo triumphauit Æmilius: inq; eo luccessio regum ab Antigono prognatorum desijt. Arati genus Sicyone & Pellenæ in hunc vſq; diem propagatum est.

IN · A R A T U M · A N N O T A - ta ab Interpretē.

25

Aratum vixisse eodem tempore, quo Cleomenes Sparta rex fuit, & Antigonus Macedonia, satis ex vita Cleo- ³⁰ menis constat. Vide omnino de eius aetate & aequalibus Polybiū lib. 2. nec noti de rebus eius gestis.

Inne suum laudet.] Proverbium hoc etiam in Chiliadibus Erasmi exponitur. Notum est autem plerosq; cum nihil ipſi habeant proprium, quod laudem mereatur, ad paternas & auctas laudes (vti claudi ad equum) recurrere. Quasi verò ijs occini merito non queat, Heroum filios esse noscas. Extant in hanc sententiam multæ graues & argutæ veterum

terum Gracorum poetarum sententia, sed nostrum institutum non patitur nos eas hic cogere. Eleganter Ouidius sub persona Ulyssis,

Nam genus & proauos, & que non fecimus ipsi,

Vix ea nostra puto.—

Quod ad Gracū versum attinet, αὐνότει cum apostrophi si legatur, erit elegatior: vt sit modus potentialis, vt vocat, aristote optatiuo expressus. Certè Erasmus ita legit, an ex autoritate libri, an ex ingenio? Cic. lib. ad Atticum primo, ubi de 10 se sui ipsius laudatore loquitur, scitè adducit partem versus, οὐ τατές αὐνότει: sed quia non adduxit totū, non multū id mæ lectionis opinioni detrahet. Fieri enim potest, vt non retulerit pariem, sed ad eam (vt frequenter alias) allusserit.

2 Sui ipsius.] Sensus est. Tu quidem o Polycrates vir es 15 preclarus: sed nimis tibi ipsi placeres, si tantum tibi tribueres, vt non Aratum potius imitandum tuis filijs, quā te proponeres. Acvidetur illa verba, παυρὸς ἀεὶ βέλτισον, νόνται mendo: sed deesse εἰαυτῷ, aut aliquid tale. Lapis quidē 20 corrupti sententiam. φιλοκάλων autem est, optimæ & nobilissima exempla ad imitandum alijs proponere, non temere seipso, neq; semper.

3 Et ligonis vsum.] καὶ τὸ σκαφῖον. Lapis scapham ver- σκαφῖον tit: siquidem hoc est vertere. σκαφῖον apud Græcos duo significat, tonsuræ genus, & ligonem seu sarculum. Cum tonsuræ 25 genus est, εὐ χεῖ significat, id est, cum nouacula crines raduntur: eiō, opponitur καππός, quod est tonsuræ genus ad ornatum formæ magis faciens. Aristoph. interpres in Auibus, Eustath. in Il. u. & alijs. Sed id hoc non facit. Quod autem ad ligonem attinet, athletas solitos se eo ad firmandum robur 30 exercere innuit Theocritus Idyll. 4 quod inscribitur ρουές. de pastore loquens, qui Pisias certaturus & athletam actu- rus se contulerat.

ῳχετ' ἔχων σκαφῶνταντε, καὶ εἰκόπτετο δέ μάλα. Inter- pres

pres ostendit carnes eum oviū secū detulisse, vt haberet quod voraret. & de voracitate athletarum res est notior, quam vt verbis opus sit. De ligone autem qui σκατάνι etiam dicitur (hoc quoq; πασάν τὸ σκάπιο, fodio) interpres ait vocari δικελλαν σκαφιον, vulgo λισγάειον & τζάπιον, Atticè ἀρλω. Solitos autem athletas, pugiles præsertim, se eo exercere, & fodiendo superioribus corporis partibus robur querere.

4 Pafæam quoq;.] πασιαν hic est, suprad πασές, quod & rectius est. Nam Pausan. quoq; lib. 2. ita habet, ὁ δέ ανήδε πατήσ πασέας.

5 A spectatum venientium turba conculcatum.] καταπατηθίων non ab ἀπατάω, sed à πατέω verbo deduci, vel puerisciunt. Lapus hic oscitauit, & nescio quid erroris Spartanis attribuit, errore ipse lapsus.

6 In vrbe Arcessilaū.] In vrbe, id est, Athenis: ita enim is de Athenis aliquando loquuntur Græci, vt de Roma Latini. Videtur autem is esse, quem Arcessilaum vocat Cicero. Nāle gendum est omnino ἀρεστίλαον, Arcessilaum, vt & Strabo lib. i. hunc nominat, Academicum nobilem. Laertius ex Apollodoro tradit eum floruisse Olympiade cxx. hac autem non multo post cxx. Olympiadem gesta sunt. Quin & initio Philopæmenis noster eum Arcessilaū scripsit, quod hic vitia- rat librarius. Ecdelus autem qui hic legitur, ibi est Ecdemus.

7 In modios frumentarios.] ἀχάνας. Malum genus vertere, cùm hic non de quantitate mensura queratur, sed de vase simpliciter. Achana genus est mensura frumentaria Persicum, vt apud Aegyptios artaba: continet (vt testatur Aristoteles) medimnos Atticos xl v. Alij cistam esse dicunt, in quam publicè ad spectacula aut oraculum consuledum misse sua cibaria condunt. Hæc interpres Aristoph. in versum A- charnensium: ἐν ἀλλ' ἀχάνας ὅδιγ φεγυστις λέγει. Eadem ferè Eustathius in 2. & 19. Vlyssæ.

8 Apollinem propitium.] ὑπερθεξιδν. Hoc vocabu- lum

lum ferè de loco sumitur, vt τόπος ὑπερέξιος, & χωρίον
ὑπερέξιον, vnde propter sublimitatem cōmodè pugnatur,
vñitata est phrasis historicis. Itaq; Apollinem etiam ὑπερέξιον
intelligo, cuius præsidio sperabant se hostibus superiores
fore.

9 Neq; quicquam magis.] Locus in Græco non est, nisi
parum video, integer. Itaque feci, quod potui: libenter me-
lioribus cessurus.

10 Gloria ad Herculeas innotuit vsque cōlum-
nas.] Non dispuo, vt hac carmina Lapis conuerterit. Ego
paulo liberius verti, vt sensum vtcunque redderem. τλάθω
detur, in primo pentametro, appropinquat est, media voce à
τλάζω. qua vñsus est etiā in Electra Sophocles. — τοῖς θυσα-
τοῖς ἐκεῖσά τλάθειν: id est, τελάζειν. Quod non interpre-
tes modò ibi docent, sed & Eustathius hunc versum citans in
Odyss. u. ait, τλάθειν verbum esse ταρατῶ τλῶ, τὸ τελάζω
deductum.

11 Tanta erat hominis.] τοῖς τὸ ξεγνεῖον. ὁ δὲ τοῦτο.
Nisi legas ἀγνεῖον τόδε. τοῦ γὰρ, &c. aut omnino illud
20 δὲ omittas, necesse erit locum mutilum intelligi, ac com-
parisonem à Plutarcho fuisse propositam, cuius prior pars
intercederit.

12 Venatorem Aësopicum.] Alludit ad nobilem il-
lam fabulam de homine, qui equo communib. armis à cer-
25 uo pulso, ita opem tulit, vt in posterum equo semper vectore
ipse uteretur. Extat apud Aristotelem in Rheticis, & Ho-
ratium, ibi:

Ceruus equum pugna melior, &c.

13 Aten dictam.] Regio est Peloponēsi maritima ad Co-
30 rinthum. Stephan. ex Thucydide.

14 Et Dymæorum.] Δυμαῖον est legendum, non κυ-
μαῖον. Quod miror retinuisse interpretem, cùm in Achâia
nulla Cuma, Dyme autem sit notissima.

15 Iunioris vxorem corruptit.] Linius libro 27. de Philippo loquens: *Vni etiam, inquit, principi Achaeorum Arato adempta uxore Polycratia, ac spe regiarum nuptiarum in Macedoniam asportata fuerat.* De ceteris vide Polyb. lib. 4. s. 8. & Pausaniam in Corinthiacis. Paulo superius hec verba, εγω διαμαρτάνων τοις φίλισσοις, Lapus corruptus, & videtur nullo sensu legisse πατέρος. Significant autem Philippum sensisse, quod posthabito Arato res aggressus, tota aberrasset via.

16 Ut defungantur suo officio.] ἐξοικένεοι. Lapus valde absurde vertit Expiati. quæ tamen interpretatio etiam in Graeca irrepit Lexica, hinc (opinor) petita. Est autem ἐξοικέναι, idē quod quod ἀφοικέναι, quo in Pericle & Cimone νεψις est verbo autor noster. ἀφοικέναι τοις τοις οἰκοῖς: id est, ut muneri sibi mandato vt cunque, & perfundoriè (quod aiunt) satisfaceret. Italic dicit Sicyonios, cum plerosque ritus sacrorum in honorem Arati institutorū omitterent, quādam tamen, ut defungi suo pietatis officio videbentur, quotannis celebrasse.

PLUTARCHI GALBA, GVLIELMO Xylandro, Augustano, interprete.

*De militiis
bus & du
cibus.*

I PHICRATES quidem Atheniensis in mercenariio milite cùm diuitiarum tum voluptatum cu- piditatem requirit: ut sumptus quarens, qui ad voluptates perfruendas suppedirent, tanto audaciū pericula adeat. Plerique exercitum velut validum corpus, nullo proprio impetu, sed ducis tantum motibus ciceri debere afferunt. Quapropter ferunt Aemilium Paulum, cùm is exercitum in Macedonia accepisset loquacitatis & curiositatis plenum, & se curis muneribusque imperatorijs ingarentem, præcepisse ei, ut vnuſquisque manum promptam, & acutum gladium præstaret: sibi reliqua curæ fore. Platonii etiam bonum ducem nihil efficere posse perhibeti, nisi eo- dem modo affectum & moderatum habeat exercitum, virtutemq;